

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 30. marts 2023

Sag BS-32180/2021-HJR
(1. afdeling)

A
(advokat Frank Jørgensen)

mod

Skatteministeriet
(advokat Steffen Sværke)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 15. afdeling den 18. august 2021 (BS-19699/2020-VLR).

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Jens Peter Christensen, Michael Rekling, Lars Hjortnæs, Jan Schans Christensen, Anne Louise Bormann, Ole Hasselgaard og Rikke Foersom.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Anbringender

A har supplerende anført navnlig, at han ikke har erhvervet bitcoins i spekulationsøjemed. Det gælder både de bitcoins, som han købte, og de bitcoins, som han fik foræret som donationer.

Princippet om vederlagsnæring i erhvervsvirksomhed kan ikke føre til, at han skal beskattes af salg af de bitcoins, som han har fået foræret som donationer. Selv hvis Højesteret måtte tiltræde, at gevinsterne fra salg af disse bitcoins er skattepligtige ud fra princippet om vederlagsnæring, kan princippet ikke udstrækkes til, at han skal beskattes i den foreliggende situation, hvor han første

gang solgte bitcoins mere end fire år efter, at han havde stoppet al udvikling af BitcoinSpinner-programmet.

Skatteministeriet har supplerende anført navnlig, at landsretten ikke har foretaget hverken en udvidende eller en indskrænkende fortolkning af vederlagsnæringsbegrebet. Landsrettens dom er i overensstemmelse med den gældende fortolkning af statsskattelovens §§ 4-6.

Hvis gevinsterne på de bitcoins, som A modtog fra tredjemand, ikke er skattepligtige som følge af virksomhedsudøvelse efter statsskattelovens § 4, litra a, er gevinsterne skattepligtige, idet der foreligger spekulation, jf. statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a. Erhvervs måden er ikke afgørende for, om der foreligger spekulation.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

A erhvervede i 2011-2015 bitcoins ved seks køb i 2011-2012 og ved donationer, som han modtog fra tredjemand i forbindelse med, at han udviklede og stillede software til bitcoins til rådighed. I 2017 og 2018 solgte han de erhvervede bitcoins med fortjeneste.

Sagen angår, om As fortjeneste ved salg af bitcoins er skattepligtig efter statsskattelovens § 4, litra a, eller om fortjenesten er skattefri efter statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Beskatning af fortjeneste ved salg af bitcoins

Efter statsskattelovens § 4, litra a, betragtes den skattepligtiges samlede årsindtægter bestående i penge eller formuegoder af pengeværdi som skattepligtig indkomst. Bestemmelsen omfatter indkomst fra en hvilken som helst næring eller virksomhed, og der sondres således ikke mellem erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig virksomhed.

Til indkomsten henregnes ikke formueforøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi, eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele, medmindre disse salg hører til vedkommendes næringsvej eller er foretaget i spekulationsøjemed, jf. statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Højesteret tiltræder af de grunde, der er anført af landsretten, at muligheden for at opnå fortjeneste ved et senere salg af bitcoins har spillet en sådan rolle ved As seks køb af i alt 359,18 bitcoins i 2011-2012, at han må anses for at have foretaget købene i spekulationsøjemed. As fortjeneste ved salg af disse bitcoins er derfor ikke skattefri efter statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

Efter As forklaring for landsretten og indholdet af hans opslag på Bitcoin Forum i efteråret 2011 lægger Højesteret til grund, at han fra 2011 drev ikke-erhvervsmæssig virksomhed med udvikling og drift af en særlig software til bitcoins, som han stillede til rådighed for brugere. Han modtog i den forbindelse 48,86 bitcoins i 2011-2012 og 0,64 bitcoins i 2013-2015.

Højesteret lægger til grund, at bitcoins i almindelighed alene erhverves med henblik på at blive solgt samt i begrænset omfang kan anvendes som betalingsmiddel.

Højesteret finder, at de modtagne bitcoins må anses som aktiver erhvervet med henblik på senere omsætning som et integreret led i As virksomhed med udvikling og drift af software til bitcoins. De kan ikke anses for på salgstidspunkterne at være overgået til at være As private formuegenstande eller ejendele, jf. statskattelovens § 5, stk. 1, litra a.

På den baggrund finder Højesteret, at afståelsen af de modtagne bitcoins udgjorde omsætning i As ikke-erhvervsmæssige virksomhed. Salg udløser derfor skattepligt efter statskattelovens § 4, litra a.

Det er ikke godtgjort, at beskatning af As fortjeneste ved salg af bitcoins er udtryk for en ændring af en fast administrativ praksis.

Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 200.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.